

# 1921-10-04

## AFSENDER

Elof Risebye

## MODTAGER

Joakim Skovgaard

## FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sindal

Omtalte personer:

Joakim Skovgaard

Omtalte steder:

Sindal

Italien

Arkivplacering:

Mappe 82 nr. 8 a-b

## DOKUMENTINDHOLD

Takkebrev for et rejselegat på 1000 kr. Risebye takker også for den gode undervisning, som han har modtaget hos Joakim Skovgaard på Kunstakademiet.

## TRANSSKRIFTION

Sindal

[?Slp] 4.X.21

Sindal.

Hr Professor Joakim Skovgaard

[Gemmes]

Tak for legatet! – jeg er meget taknemlig og meget lykkelig, professoren har der gjort mere for mig end jeg kan sige, det er næsten som at skænke mig livet igen, – jeg syntes jo ligesom at det ebbede ud for mig heroppe, jeg har overvurderet mine legemlige kræfter og det hævner sig jo altid, – men jeg kommer alligevel igennem det, fordi jeg vil og det kan gøre meget, – jeg skylder ogsaa professoren min inderligste tak for den udmærkede anbefaling, – den giver jeg ikke fra mig og jeg afskrev den, – jeg synes jeg har saa meget at takke for og er saa lykkelig ved at vide at jeg virkelig alligevel skal til Italien at det hele snurrer rundt for mig, det var en drøm

●2●

men det utrolige er sket at den er gaaet i opfyldelse, de 1000 Kr, har jo sikret min rejse og jeg baade græd og lo over den vidunderlige meddelelse – da jeg læste navnene paa de byer som professoren mente jeg skulde se syntes jeg det lød som et eventyr, og nu har jeg selv nøglen dertil – det er en solstraale i Sindal som jeg kan varme mig ved hver dag, og den strammer mig jo stærkt op – jeg maa sandelig give mit yderste for om muligt at vise mig lidt berettiget til al den godhed hvormed jeg bliver hjulpet, men jeg gør ogsaa alt hvad jeg kan, jeg hænger vældig i og jeg tør nok sige at det gaar fremad – jeg lærer efterhaanden som jeg maler – det er ligesom jeg først nu har opdaget frescofarvens vidunderlige dybde, jeg begyndte med at synes at jeg skulde male mere luftigt, lignende akvarelteknik, uden at kunde blive rigtig tilfreds, men nu

●3●

har jeg fundet den maade hvorpaa jeg skal male fresco, dybt og tæt i farven, og dækkende, det passer bedst til min mening og hele form, nu maler jeg saa dybt som jeg kan, og jeg er mere begejstret over fresco end nogensinde før, der er jo en rigdom i dybden som er ganske ubegrænset, og saa har jeg ogsaa brugt at dække, for eksempel lægge under med gult

og male over med grønt, det kan ligne fløjel, - nu vilde jeg jo ønske at det hele var malt tæt men det er det ikke saa man kan tydelig se hvor jeg har begyndt og hvorledes jeg efterhaanden ender, - jeg er jo meget glad at jeg har fundet den form der passer mig, og jeg er glad at jeg gemte endevæggen tilsidst, den skulde jo gerne være den bedste og det bliver den ogsaa, den kommer nok saa nær det jeg har villet som jeg i øjeblikket er i stand til at udtrykke det, - Det at jeg nu maler tæt og dækkende, (ja jeg bruger ikke kalk det er ikke dækkende i den forstand) er lidt af en oplevelse for mig

●4●

det er næsten som om jeg aldrig har malt med fresco før. Det er med sorg jeg med vished erfarer at professoren nu afgiver skolen til nytaar, jeg har efterhaanden faaet mit andet hjem paa skolen, jeg har tilbragt de lykkeligste dage af mit liv der og jeg kan aldrig være taknemlig nok for at jeg kom under professorens forstaaende vejledning, det har i enhver henseende givet mig basis, en saare lykkelig basis fordi den smeltede sammen med min egen trang, professoren viste mig den vej jeg møjsommelig higede efter men kun anede, jeg ved at jeg har faaet en ganske enestaaende lykkelig undervisning, jeg burde kunde naa langt med den, og hvis jeg maa faa kræfter som jeg har vilje, saa har jeg meget at gøre, jeg har en gerning at udrette og at jeg nu har faaet saa gode muligheder for at kunne udføre den det er først og fremmest ved professorens utrættelige hjælp og store godhed, derfor maa jeg ende som jeg begyndte med min allerdybeste tak, - i ærbødighed Risebye.<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Maler Elob Risebye (1892-1961).

Skp. 4.8.21

Smidel.

Hr Professor Jakob Skovgaard

Gennem

Tak for brevet! - og er meget  
behjælpelig og meget lykkelig.

Professoren har du godt nok for  
mig end jeg kan sige, det er  
næsten som at skænke mig livet

igen - jeg synes jo ligesom  
at det skete ud for mig heroppe,  
jeg har overvundet mine legemlige  
kræfter og det kommer sig jo altid.

- men jeg kommer alligevel igen nem  
det, fordi jeg vil og det kan gøre meget.

- jeg skylder også professoren  
min viderlystede tak for den

indmærkede anbefaling. - den giver  
jeg ikke fra mig, og jeg afkræver den, -

jeg synes jeg har saa meget at  
takke for og er saa lykkelig ved at  
vide at jeg virkelig alligevel skal til  
Italien at det hele kommer rundt

for mig, det var en drøm

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 82 Nr. 84

men det uholige er sket at den er <  
grad i opfyldelse, de looste, har jo  
sikret min rejse og jeg havde grad  
og lo over den vidunderlige meddelelse  
— da jeg lode navnene paa de bøger  
som professorerne mente jeg skulde se  
syntes jeg det lidt som et eventyr, og  
nu har jeg selv uiglen dertil — det er  
en solskeide i sinde som jeg kan  
varme mig ved hver dag, og den  
strammer mig jo stærkt op — jeg mener  
sandelig godt vil ydelse for om muligt  
at vise mig lidt berettiget til at den  
godhed hvormed jeg bliver hjulpet, men  
jeg gør oppe alle hvad jeg kan, jeg  
kanse volder i og jeg har nok sagt at  
det går fremad — jeg lader efterhaanden  
som jeg mæler — det er lige som jeg  
joist nu har opdaget falske forrens  
vidunderlige dybde, jeg begynder med  
at synes at jeg skulde mæle mere  
lystigt, lignende skindskind, uden  
at kunne blive rigtig tilbedt, men nu

her i, fundet den made kroppen i  
hal male fæst, dygt og bøl i form, og  
daktende, det passer bedst til min  
mening og hele form, nu malar jeg saa  
dygt som jeg kan, og jeg er mere begjæret  
over fæst end uogensinde for, der er jo  
en ridom i dydden som er ganske  
ubegraenset, og saa har jeg ogsaa brugt  
at dakte, for eksempel Lasse ender  
med guld og male over med grønt, det kan  
lige fløjel, — nu vilde jeg jo ønske at  
det hele var malt bøl men det er det ikke  
saa man kan tydelig se hvor jeg har  
bejndt og hvorledes jeg efterkanden ender,  
— jeg er jo meget glad at jeg har fundet  
den form der passer mig, og jeg er glad  
at jeg gentagende vapper bisidst, den  
skulde jo gerne være den bedste og det  
bliver den ogsaa, den kommer nok saa  
når det jeg har villet som jeg i et kikkelt  
er i stand til at udtrykke det, — det  
at jeg nu malar bøl og daktende, (ja jeg  
brugte ikke balk det er ikke daktende i den  
forstand) er lidt af en oplevelse for mig.

det er nok som om jeg aldrig har mødt  
med besvær før. Det er med sorg jeg med  
visshed er færdig at professoren nu afgiver  
skolen til mig, jeg har efterhånden  
faaet mit andet hjem paa skolen, jeg har  
tilbragt de lykkeligste dage af mit liv der  
og jeg kan aldrig være taknemlig nok for at jeg  
kom under professorens forstaaende vej-  
ledning, det har i enhver henseende givet  
mig basis, en saere lykkelig basis fordi den  
smeltede sammen med min egen klang,  
professoren viste mig den vej jeg mig om-  
melig hagede efter men kun anede, jeg ved  
at jeg har faaet en ganske enestaaende  
lykkelig undervisning, jeg kunde kun de her  
dage med den og hvis jeg var faaet kræfter  
som jeg har villet, saa har jeg meget at  
give, jeg har en gerning at udføre og at  
jeg nu har faaet saa gode muligheder for  
at kunne udføre den det er først og fremmest  
ved professorens ubestridelige hjælp. og  
store godhed, derfor var jeg end som jeg  
begyndte med min allerdyreste huk. —  
i alsidighed. Risby.